

Olv.: Iz 22,19-23 – Róm 11,33-36 – Mt 16,13-20
Az Egyház sziklaalapja.

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

El ne vétsék ezt a nagy lehetőséget: találkozhatnak Jézus Krisztussal. Minden egyes szentmise ezt az ígéretet jelenti. Tegnap a Szent István Bazilika előtti szentmisénél egy örülttel találkozhattunk, aki azt üvöltözte, hogy én vagyok a Messiás, és vagyok a Krisztus. Valaki azt mondta, hogy jól felszerelkezett. Kezében volt a technika, az eszközök. Ilyen a világ. Isteníti magát. Jó technikával, jó szervezéssel igyekszik elérni és elhíttetni velünk az ő igazságait. Nagy lehetőségünk az, hogy mi a hit szemüvegén nézzük a világot, a világ történéseit, eseményeit. Ezen a mai napon a szentmise lehetőséget ad arra, hogy az ember megfogalmazza a maga igazságát. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Nagyon fontos kérdéssel szembesülünk.

***Ti kinek tartotok Engem,
ti, a XXI. században élő emberek, 2000 évvel később,
hogy elhangzott ez a kérdés a tanítványok felé.***

Ez a kérdés ma is hallható, hallatszik. Nekünk teszi fel a kérdést Jézus Krisztus. A világ hogyan vélekedik Róla és a hitetlenek mit gondolnak Felőle? Mindenki azt gondolhat, amit akar. Viszont Jézus számára nem volt közömbös, hogy a tanítványok mit gondolnak róla és az sem, hogy mi, akik magunkat hívő kereszténynek tartjuk.

Egy nagyon lényeges szempontot szeretnék hangsúlyozni, hogy világos legyen számunkra, hogy honnan fogalmazhatjuk meg a válaszunkat. Okoskodni lehet, akkor is sok mindent mondtak az emberek Jézus Krisztussal kapcsolatban, ma is. Péter apostol azt mondja: „Te vagy a Krisztus, te vagy a Messiás.” Jézus boldognak mondja Pétert a válasza miatt. Ugyanakkor azt mondja az apostoloknak, hogy ne beszéljetez erről, hallgassatok erről. Töletek ne kapják meg az emberek ezt a választ, hogy Én vagyok a Messiás.

Amikor mi keressük a választ,
úgy ahogy Péter válasza is a hit felől fogalmazódott meg,
úgy a mi válaszunk is csak a hit felől lehet érvényes.
Akármire hivatkozva mondhat az ember nagy igazságokat,
de erre a kérdésre csak a hit felől lehet válaszolni.

A hamis messiásvárás.

Ezt a szempontot hangsúlyozom. Pál apostol igazolja ezt, amikor azt mondja: „Tudom Kinek hittem és biztos vagyok Benne!” Amikor mi a válaszunkat megfogalmazzuk, akkor mindenképpen erre gondoljunk, különben emberi véleményeket mondunk. Ami sajátos ebben az eszmeiségben, az a következő.

Az akkori világ a messiásvárás lázában élt. Ugyanakkor egészen hamis képe volt a Messiásról, mert úgy gondolták, hogy a Messiás eljön és érvényesíti e világban a hatalmát. Alapvetően politikai hatalomra gondoltak Vele kapcsolatosan és arra, hogy a Messiás elsősorban az ember kenyérgondját oldja majd meg. Ez a hamis messiásvárás sok zavart okozott. Jézus ezért is mondja az apostoloknak, hogy ne beszéljetez egyenlőre erről. Ráadásul miről van szó? Hamarosan arról beszél, hogy Neki szenvednie kell. Őt meg fogják ölni. Mit tud kezdeni ez a messiást váró világ ezzel a Messiással, akitől egészen mást vártak.

Ma az emberek csodákat várnak Istentől.

Ma nem mondanám, hogy messiásvárás lázában élünk, hanem csodavárás lázában élünk. Az ember csodaváró. Istennel kapcsolatosan talán ez a leghangsúlyosabb. Az emberek nem csodákat várnak az Istentől? Oldja meg e világi gondjainkat. A politikánkat szervezze meg. Szerezzen érvényt az igazságunknak. Oldja meg a kenyérgondunkat, a munkanélküliség problémáit, a szociális problémákat. Hát Isten. Amikor mi a hitünk felől válaszolunk erre a kérdésre, szembesülünk ezzel a csodavárással. Arról nem is beszélek, - mert rossz is emlegetni, - amit felnőtt emberek ajkán hallani: Jézuska. A pici gyerek karácsonyra készülve Jézuskáról beszél, de meglett felnőtt emberek nem egyszer, amikor Jézusról, Istenről van szó, akkor Jézuskát mondanak. Az esetek többségében úgy gondolják és így él az emberek tudatában az Isten, hogy mi megfogalmazzuk a kéréseinket és az Isten dolga, hogy megfelelő választ adjon. Ezért Isten. Teljesen hamis gondolatok, hamis képek. Magukat hívőnek, kereszténynek tartó emberek gondolnak így a maguk kereszténységére, a maguk hitére.

Péter válasza.

Kinek tartják Jézust az emberek, nem számít. "Ti kinek tartotok Engem?" – kérdezi Jézus a tanítványaitól, akik szintén zavarban voltak, mert őket is kérdezték az emberek: - ki ez a ti Mesteretek? - Nem tudtak választ adni. Tapasztalatuk volt, elvárásaik voltak, de mi lesz velük, mi lesz az ő sorsuk is, fogalmuk se volt róla. Péter válasza egészen sajátos. Az igazat mondja, bár Jézus még mindig azt mondja, ne beszéljetez még róla, majd abban az időben. Éppen elég lesz akkor, annak az időnek a maga baja.

„Ti kinek tartotok Engem?”

Simon Péter válaszolt: „Te vagy a Messiás, a Fölkent!”

A Fölkent az a valaki, aki isteni erővel, isteni hatalommal, az Isten lehetőségeivel jelenik meg az emberek világában. Ezért mondjuk, hogy Jézus a főpap, a király, a próféta. A Főpap, aki kegyelmet közvetít. A Király, aki az Isten akaratára építi az országot. A próféta, aki jövődől, Isten igazságairól beszél.

Boldog vagy Simon, János fia!

A döntő az, amit Jézus mond Péternek, ez a kulcsmozzanata történetünknek.

„Boldog vagy Simon, János fia!

Nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám.”

Ez a válasz lényege. Boldog vagy, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt neked. Nem a te tudásodról van szó. Nem a te következtetésedről van szó.

Ez kinyilatkoztatás! Boldog vagy Simon, mert az Isten kinyilatkoztatta a kicsinyeknek, elrejtette a bölcsék és az okosak elől az ő üzenetét és kinyilatkoztatta a kicsinyeknek.

Így tetszett neked Atyám! – mondja Jézus.

Péter válasza ebből a szempontból érthető. Péter azok közül a kicsinyek közül való, akik helyet adnak életükben az Istennek. Akik tudják azt, hogy Isten nélkül semmire se mennek. Ha Péter életét nézzük, és a megnyilatkozásaira gondolunk, akkor egy gyarló, esendő ember, de a számunkra vigasztaló. Nekünk, kicsinyeknek, gyengeségeinkkel, törékenységünkkel, esendőségünkkel szembesülő embereknek vigasztaló, hogy ezt az embert mondja Jézus boldognak, mert ő fölismerte ebben a válaszban, - ez rejtőzködik, - hogy Isten nélkül ő egy lobbanékony, egy áruló, egy tagadó, akár odáig mehetnénk, egy semmi ember. De, mert fölismerte, hogy Isten nélkül ilyen, ezzel megteremtette az életének a távlehetőségét. Rendkívül fontos ez a válasz.

Neked adom a mennyország kulcsait.

A válasz második része: „Te Péter vagy. Erre a sziklára építem Egyházamat és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta.” A Szentírás gondolkodása szerint a szikla Krisztus. A kő, amit elvetettek, az a Szeplető. Ez a szeplető Krisztus. Ez a krisztusi válasz azt fejezi ki, hogy aki fölismeri a maga kicsinységét, a maga gyengeségét, az ehhez a Sziklához tartozik. A gyarló, esendő Egyház igazi lehetősége ez. A mi lehetőségünk igazán ez.

A lehetőségünket ki is bontja Jézus, amikor tovább mondja:

„Neked adom a mennyország kulcsait.

***Amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is,
és amit föloldasz a földön, a mennyben is föloldott lesz.”***

A kulcsok hatalma az ókori gondolkodás szerint érthető. Várakról van szó, fallal körülvett városokról van szó. Akinek átadják a kulcsot, annak a kezében van a hatalom, annak a kezében van az uralom egy városban, egy várban. A kép világos volt az emberek számára.

Itt a mennyek országának kulcsairól van szó.

Amit föloldasz, az föl lesz oldva, amit megkötsz, az meg lesz kötve.

A mi válaszunk Krisztusnak.

Testvérek! Itt a lehetőségünk, hogy megfogalmazzuk a válaszunkat:

Te vagy a Krisztusom, Jézus!

Ez azt jelenti, hogy oldjuk a kötelékeket, az önzésünk kötelékeit.

Azokat a kötelékeket, amelyek megkötöznak bennünket,
amik az önszeretetünket fejezik ki.

Ezeket kell megoldani ahhoz, hogy az embernek köze legyen az Istenhez,
mert Jézussal elérkezett az Isten országa.

Ez azt jelenti, hogy odakötözzük magunkat ahhoz a Jézushoz,
aki az Isten országát jeleníti meg ebben a világban,
amelynek a jellemzője az, hogy szeretjük Istent és szeretjük egymást.

***Ez azt jelenti, hogy ez az Isten országa ebben a világban
és a mi egyéni életünkben a keresztest rajzolja ki.***

Az istenszeretet azt jelenti, hogy ez az ember,
aki a nehézségi erő, gyarlóságainak, bűneinek a lehúzó ereje ellenére
föltekint és helyet ad életében a mennyei Atyának:

Jöjjön el a Te országod!

Legyen meg a Te akaratod, ahogy a mennyben, úgy a földön is.
 Istenszeretetet ezt jelenti.
 A mi mindennapi kenyerünket ad meg nekünk ma.
 Bocsásd meg a mi vétkeinket és ne vígy minket kísértésbe,
 de szabadíts meg a gonosztól.

Kifeszít bennünket egymás felé.

Egymást kell hordoznunk kitárt karjainkban
 és egymást kell magunkhoz ölelni,
 amikor a másik ember kenyérgondjait,
 a másik ember igazsággal kapcsolatos problémáit,
 amikor a másik ember bűneiből adódó terheit az ember hordozza.
 Ehhez kell odakötözni magunkat.

Ha oldjuk az önzés kötelékeit, az önszeretet kötelékeit
 és odakötözzük magunkat ehhez a Krisztushoz,
 aki az Isten országát jeleníti meg közöttünk,
 akkor az ég meg a föld nagyon közel kerül egymáshoz.
 Nem távoli, nem idegen egymás számára, hanem nagyon is közeli.

***Kinek tartjuk mi az emberek között,
 az emberek világában Krisztust, mi hívők, mi keresztények?
 Ez a néhány gondolat segít a válaszuk megfogalmazásában.***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!
 Most, amikor az Úr imádságát imádkozzuk, gondoljunk arra nagyon tudatosan, Istennek csak a hit felől válaszolhatunk mi emberek. Emberi szempontok, egyéni érdekek, egyéni érdekeknek a szolgálata megzavarhat bennünket. Imádkozzunk.

Mi Atyánk...